

OBSAH

- ▶ 1 Úvodník
- ▶ 3 Pravda o vodě
- ▶ 5 Záchrana školy
- ▶ 6 Doporučujeme
- ▶ 8 Litoměřice
- ▶ 9 Nové peníze pro nový život
- ▶ 10 F.Koukolík
- ▶ 14 Mírová konference
- ▶ 16 Nové odbory
- ▶ 17 Sportovní hry DTJ
- ▶ 18 Participace
- ▶ 20 Finanční obrození českých regionů
- ▶ 25 Ohlasy, tiráž

Svoje připomínky, názory, komentáře, prosím posílejte na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz



(ZÁŘÍ 2016)

PŘEDVOLEBNÍ DOTAZNÍK OBČAS PŘEKVAPIL

Alternativa zdola opět připravila dotazník pro kandidáty senátních voleb. Není jich tolik jako kandidátů do sněmovny či krajů a lze se tázat všech na to samé, zatímco v případě kandidátů do krajských zastupitelstev si to žádá i otázky šité na míru regionu.

Kupodivu ještě v r. 2016 byla řada kandidátů, na něž nebylo možné ještě měsíc před volbami najít internetový kontakt. Velmi zarážející to bylo u kandidátů ANO, kde jsme se museli obrátit na jejich volební štáb – leč marně, dotazník

patrně nepřeposlal, takže zástupci ANO chybějí. Takřka bez odezvy totiž zůstal i pozdější pokus přes již v té době zprovozněné standardizované předvolební webstránky všech kandidátů ANO a jejich rubriku „Napište mi“, když jen dva z 29 měli uvedenu i přímou mailovou adresu. Adresy jsme z nich nedostali, omluvila se jen zástupkyně pražské primátorky,



že se zrovna připravuje na jednání o rozpočtu a neví, zda stihne dotazník vyplnit. Nejvíce odpovědí přišlo od kandidátů KSČM, což je patrně zásluhou Suzany a Vaška Exnerových. Od DSSS se vrátil jeden vyplněný dotazník, ale s douškou, že platí za pětici kandidátů. Celkem se nakonec podařilo od 233 kandidátů získat odpovědi 56 z nich, tj. asi čtvrtiny. Neuspokojíme tudíž znač-



nou část zájemců o odpovědi konkrétních kandidátů, ale na vystižení trendů charakterizujících jednotlivé strany to stačilo.

O PAROZU VĚDÍ VŠICHNI

Obsah dotazníku jsme směřovali na témata obecně velmi frekventovaná plus na otázky, které zajímají AZ. Ptali jsme se na celostátní referendum, potravinovou a energetickou bezpečnost, smlouvy TTIP a CETA, vojenské základny a mise, na participativní rozpočet, družstva, místní hospodářské cykly apod. Za milé překvapení lze považovat, že všichni věděli co je to participativní rozpočet a takřka všichni jej podpořili, a

to i na krajské úrovni. Naopak udivují kandidáti do celostátního orgánu, kteří nevědí, zda je potravinová a energetická bezpečnost dostatečná a jak se k nim postavit. Nečekané byly i některé odpovědi ohledně směřování energetiky – ne ani tak poměrně silná podpora výstavbě jaderných bloků, ale naprostý nesouhlas s výstavbou uhelných elektráren. U obnovitelných zdrojů byly odpovědi různorodější, což odpovídá aférám, které je někdy provázejí. Ohrožení potravinové bezpečnosti kandidáti moc necítí, jednoznačně pro širší soběstačnost se vyslovili jen kandidáti KSČM. Jasně dělítko

mezi pravíci a levíci je vedeno přes otázku referenda, účasti zaměstnanců na řízení firem a také přes vojenské otázky. To, že bezmála celá pravice souhlasí s cizí vojenskou základnou v ČR, se dalo předpokládat, stejně jako to, že levice nikoli a bude i zdrženlivá ohledně vysílání našich vojáků do zahraničí. Část pravicových, ale i středových kandidátů by však armádu vyslala do zahraničí i bez souhlasu Rady bezpečnosti OSN či bez pozvání dotyčné země, což jsou jediné dva způsoby odpovídající mezinárodnímu právu. Celostátní referendum sice není pravíci šmahem odmítáno, viditelné jsou ale rozdílné pohledy na tématické ne/omezení, a závaznost, naopak shodu našla výrazná většina kandidátů levice i pravice v potřebě kvóra účasti, ač právě volby do Senátu, kde voliči dávají senátorům volnou ruku na cokoli a ne jen na konkrétní otázku, se vysokou účastí nehonosí. Pozitivně se všichni kandidáti stavějí k lokálním ekonomickým cyklům, neutrálně či kladně k postavení a podpoře družstev, a to včetně pravicových.

Za poměrně nečekanou lze pokládat i výraznou shodu – včetně pravice, že veřejná správa by se měla podílet na organizaci pracovních příležitostí. Zhruba stejná shoda panovala i v názoru, že sociální bydlení mají zajišťovat obce s finančním příspěvím státu, ovšem dle několika kandidátů sociální bydlení není věcí veřejné správy.

DOTAZNÍKY NA WEBU AZ

Dotazníky jsou na webu AZ seříděny jednak po volebních obvodech každého z kandidátů, který odpověděl, a jednak jako souhrny za strany, k nimž se přihlásilo alespoň pět kandidátů.

Přeji pěkné počtení a šťastnou ruku u volební urny. ◀

Karel Růžička





PRAVDA O VODĚ

Máte dost zdražování vody? Vadí Vám, že s českou vodou „hospodaří“ cizinci? Chcete čistou vodu, opravené trubky nebo platit koncernům zisky? Znáte pohádku „Jak Trautenberk prodával vodu“? Mezi lidmi a vodu se postavil panák, který chtěl prodávat vodu a inkasovat zisk. Realita v ČR je stejná jako v pohádce. Trautenberk je zpět. Rafinovaně je prezentován jako „strategický investor a partner obcí“ a koupil si Kubu, Anče i hajného!

Proč platíme za vodu stále více, ačkoliv nemusíme? Voda je život a náš život, ani životy našich dětí, rozhodně do rukou koncernů nepatří. Mohu



INSPIROVNA

si to dovolit říct, protože více než 15 let pomáhám obcím zajistit, aby peníze vybrané od lidí končily v obnově trubek a ne na účtech koncernů v zahraničí, kde obce žádné trubky nemají.

„Privatizace vody je zajímavá pro pár „politiků“ první den, kdy kasírují cash za předání monopolu vody koncernu. Dalších 20-30 let je zajímavá jen pro koncerny. Inkasují od lidí 1000× více než investovaly, ale obce již nemají na nic reálný vliv a jsou na koncernech zcela závislé. Proto v odvětví stále chybí peníze, i když za vodu platíme stále více.“

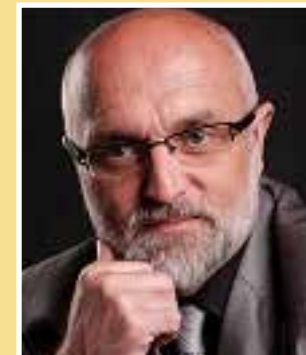
Ing. Radek Novotný, autor projektu „Pravda o vodě“

Pomohl jsem zastavit předání vody koncernům v Přerově, Kroměříži, Náchodě, Pardubicích či v Břeclavi... Lidé z těchto okresů mají často nižší cenu vody, vodárny čerpají dotace z EU a města šetří peníze z rozpočtů. Peníze, které do vodárenství od lidí přitečou,

městské vodárny investují do obnovy a rozvoje vodárenství.

O KOLIK PENĚZ PŘICHÁZÍME KAŽDÝ ROK?

Více než polovinu české vody nám přeproductávají cizinci. Zaplatíte a myslíte si, že Vaše peníze slouží k obnově trubek, ve kterých Vám pak teče „čistá“ voda. Není to pravda. Jen v roce 2015 odtekly do zahraničí 2 miliardy korun a další cca 3 miliardy inkasovaly „servisní“ firmy. Ročně posíláme do zahraničí až:



► Radek Novotný

5 miliard korun

To je hodnota nové čistírny odpadních vod pro celou Prahu nebo tři nových čistíren pro Brno, Ostravu a České Budějovice.

KOLIK SYSTÉM TRAUTENBERK STOJÍ RODINU!

Typický panelový dům: 6 pater a 4 bytové jednotky v patře. Obec s cca 2000 obyvateli, tzn. 600-650 rodinných domků. Městská vodárna účtuje 70-80 Kč/m³. Zahraniční koncern 100-120 Kč/m³. Cena je o 30-50% dražší.

Panelák – bytová jednotka. Spotřeba vody: 100 l/den. Rodina: 3 osoby. Cena vody od vodárny koncernu: 120 Kč/m³. Cena vody od vodárny města: 80 Kč/m³. Úspora rodiny za rok: 4 380 Kč

Jeden dům. 24 bytů v jednom panelovém domě. 105 120 Kč.



Rodinný dům. Spotřeba vody: 250 l/den. rodina: 3 osoby. Cena vody od vodárny koncernu: 120 Kč/m³ cena vody od vodárny města: 80 Kč/m³. Úspora rodiny za rok 10 950 Kč

Jedna vesnice. 650 domů v jedné vesnici. 7 117 500 Kč.

Z vody si někteří udělali kšeft, protože vodě nevěnujeme pozornost! Někteří „politici“

sluhové koncernů anebo jejich sluhové v různých sdruženích, které koncerny ovládají, vždy najdou „důvod“ proč vodu zdražit. V médiích šíří, že voda zdražuje, protože je třeba investovat do obnovy trubek! Přitom mezi nás a vodu nainstalovali koncerny, které do obnovy trubek naše peníze nevrací. Zavedou: paušály za měřák, poplatek za dešťovou vodu, daně ze studny = daň z trakaře, daň z hlíny... Z české vody tečou miliardy do zahraničí a stát je bezzubý. Lidé jsou pro ně ovce ke stříhání. Chcete po-

moc poslat koncerny domů? Zdražování vody neskončí, dokud bude voda kšeft cizinců!

Cizince u našich studní nepotřebujeme. Vodu si umíme prodávat sami. Když nebudeme posílat peníze do Francie, můžeme investovat do obnovy, rozvoje trubek nebo zlevnit vodu.

Co proto dělám? Podívejte se a přidejte se! ◀

ZDROJ:

▶ <http://pravdaovode.cz/>

▶ <http://pravdaovode.cz/zaznam-tiskove-konference-voda-300/>



**Z ČESKÉ VODY TEČOU
MILIARDY DO ZAHRANIČÍ
A STÁT JE BEZZUBÝ.**

PRÁVNÍK ZACHRÁNIL ŠKOLU, DOSTAL ZA TO ČESTNÉ OBČANSTVÍ



► Právník Antonín Kousal

Jiní už nevěřili, že se to podaří. On trpělivě připravoval a psal petice, výzvy a dopisy politikům na všech úrovních. Antonín Kousal, čtyřiašedesátiletý právník z Říčan u Prahy, se mimořádným způsobem zasloužil o zachování nejstarší sklářské školy na světě, Střední umělecko-průmyslové školy sklářské v Kamenickém Šenově na Českolipsku. Škola, která dnes zažívá velký rozmach, v sobotu oslavila 160. výročí existence, a pražský právník při té příležitosti dostal ocenění, čestné občanství Kamenického Šenova.

SKLO JE CELOŽIVOTNÍ LÁSKA

Mohl sedět doma a volný čas věnovat rodině. Místo toho vymýšlel, jak udržet při životě školu pro umělecké skláře. „Sklo je mojí celoživotní láskou. Znam z této oblasti mnoho lidí a od nich jsem se před šesti lety dozvěděl, že mocný Liberecký kraj chce školu neuváženě zrušit, sloučit ji se školou v Novém Boru. S malou skupinkou dalších nadšenců jsme se s tím nechtěli smířit,“ vzpomíná na začátky své „záchranářské“ práce Kousal.

S přáteli založil Iniciativu za zachování a rozvoj sklářské školy a jejím jménem se obracel na představitele státu, sepisoval různá prohlášení a prohlášení. „Podávali jsme i žaloby a trestní oznámení. Každý způsob byl dobrý. Oba-

celi jsme se na Nejvyšší státní zastupitelství, ombudsmana, a dokonce i na orgány Evropské unie,“ vzpomíná Kousal, který vše zaštiťoval po stránce právní i formální.

„Boj trval pět roků a byla to skutečně každodenní snaha zvrátit negativní stav. To se nám nakonec podařilo.“ O Kousalově úloze při záchraně školy vědělo jen několik zasvěcených.

„Bez jeho pomoci by dnes přitom škola už patrně neexistovala. Nad její záchranou strávil stovky hodin a nikdy za to nic nechtěl,“ říká o Kousalovi jeho přítel Josef Starosta z Nového Boru. Ani právníkova rodina se jeho aktivitám kvůli lásce ke sklu kdesi na severu Čech nedivila. ◀

Michael Polák, Právo

ZDROJ:

► <https://www.novinky.cz/domaci/415828-pravnik-zachranil-skolu-dostal-za-to-cestne-obcanstvi.html>





DOPORUČUJEME

► https://www.youtube.com/channel/UC9_9XaeYPtTFpvbDL2HqYVg

Záznam z konference Nové peníze pro nový život, Praha 10. září 2016

PARTICIPATIVNÍ ROZPOČET

► <http://www.blesk.cz/aktuality/palmanach/2016/09/26/ochranime-naše-zdraví-mnobyteslo-hodjaojseul.html>

O participativním rozpočtu na Praze 3, dokonce už i v Blesku!

NOVINKY K PALMOVÉMU OLEJI

Vyšel Palmanach

Poslankyně Evropského parlamentu Kateřina Konečná (GUE/NGL) se s tématem palmového oleje seznámila až v souvislosti s tragickými požáry na konci roku 2015 a od té doby se snaží na půdě EP prosazovat diskusi na toto téma. V březnu 2016 iniciovala jako členka výboru ENVI (Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin) slyšení a nyní v září proběhla konference o hrozbách produkce palmového oleje. Nyní připravuje v ENVI výboru tzv. zprávu z vlastní iniciativy nazvanou „Palmový olej a likvidace deštných pralesů“.

K. Konečná: „Deštné pralesy byly v plamenech a s nimi všechno živé v nich. Ekologické škody byly závratné a zdálo se, že o tom vlastně nikdo neví. Jako bychom se všichni dívali na dru-



hou stranu a nechali Indonésii hořet. Nikdo o tom neinformoval, málokdo o tom mluvil a zdálo se, že to nikdo neřešil. Začala jsem se tedy o téma zajímat a vůbec jsem přitom netušila, že otevírám Pandořinu skříňku. Požáry v Indonésii souvisely s korupcí, zaslepeností, dětskou prací, ekologickou devastací, porušováním lidských práv, nenasytostí nadnárodních korporací, kolonizačním rozvojem a dalšími problémy, nad kterými povýšeně stál palmový olej.“

► http://konecna.cz/wp-content/uploads/2016/09/PALMANACH_final_version_2_PRESS.pdf

SEMINÁŘ V ČESKÉM PARLAMENTU

Shrnutí semináře uspořádaného K. Konečnou k palmovému oleji dne 26. 9. na půdě Parlamentu ČR najdete v článku M. Hoření „Palmový olej pro život nepotřebujeme“ (zdroj: Haló noviny): Produkce palmového oleje vede k odlesňování ploch, kde dříve rostl tropický deštný prales s bohatou faunou, ve svém důsledku to způsobuje globální oteplování a další zhoršení podmínek života na Zemi. S výzvou omezit pěstování palmy olejně přichází europoslankyně Kateřina Konečná (KSČM, GUE/NGL) za spolupráce odborníků z nevládní organizace Lestari (Stanislav Lhota, Jakub Kvapil).

► <https://www.kscm.cz/aktualne/aktuality/palmovy-olej-pro-zivot-nepotrebujeme>

DALŠÍ MASIVNÍ PROTESTY PROTI DOHODÁM O VOLNÉM OBCHODU CETA A TTIP V NĚMECKU

Mnoho desítek tisíc lidí protestovalo v sobotu 17. září v sedmi městech po celém Německu proti navrhované dohodě TTIP (Transatlantické obchodní partnerství mezi EU a USA). Odhady počtu lidí, kteří se za chladného počasí protestů zúčastnili, se pohybují od 180 tisíc až po 320 tisíc. Protestující tvrdí, že TTIP povede ke zhoršování evropských norem v oblasti potravin a ochrany životního prostředí, a může vést k outsourcingu a ztrátě pracovních míst. Demonstranti protestovali také proti podobné dohodě s Kanadou známou pod zkratkou CETA.

K protestu se připojili i čeští Piráti svým happeningem na Rašínově nábřeží v Praze. Smlouvy podle předsedy pražských Pirátů Ondřeje Profanta nehájí zájmy občanů, ale zájmy byznysu a velkých korporací. Upozornil na netransparentnost, která provází vyjednávání. „Nevědomost a pasivita většiny lidí jim jen nahrává,“ vysvětlil Profant důvod akce.

ZDROJ:

► <http://globe24.cz/domov/14839-nemecke-protesty-proti-ttip-podporili-i-cesti-pirati>

DALŠÍ ZDROJE:

- <https://www.theguardian.com/business/2016/sep/17/ttip-protesters-see-contract-as-loss-of-sovereignty>
- <http://www.bbc.com/news/world-europe-37396796>
- <http://www.reuters.com/article/us-eu-usa-ttip-idUSKCN11N0H6>
- http://zpravicky.cz/nemecko-protesty-ttip-ceta-d5/zahranici.asp?c=A160917_150414_zahranici_mb
- <http://www.les.cz/brno/zpravy/448036/podoba-naucny-nemipostijipodtrambusuaakrabu.html>



NOVINKY V SOCIÁLNÍM BYDLENÍ

Od ledna 2017 město Brno spustí poprvé v Česku program „Housing first“ pro osaměle žijící osoby bez domova! K tomuto účelu magistrát v září vypsál výběrové řízení na vedoucího tohoto supertýmu.

V září také Brno vylosovalo prvních 50 rodin, které v následujících měsících dostanou od města bydlení. Rozhovor s Martinem Freundem (zastupitel města Brna za Žít Brno) a Pavlem Kosorinem (Armáda Spásy) na ČT24.

► <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10101491767-studio-ct24/316281381930615>

theguardian



DRUHÝ ROČNÍK ODBORNÉ KONFERENCE V LITOMĚŘICÍCH

Dnes již kultovní seminář ve Vratimově dostal v roce 2015 malého bratříčka – odborný seminář v Litoměřicích. Letos se konal druhý ročník, který návštěvníkům nabídl řadu zajímavých témat. Zájemců se v krásný sobotní den sešlo přes šedesát. Na úvod pozdravil účastníky hejtmán ústeckého kraje, Oldřich Bubeníček, potom dostali slovo vystupující. Ilena Švihlíková představila svou knihu *Jak jsme se stali kolonií*, v níž uvedla jedno z klíčových témat letošního semináře – otázku národního zájmu a přežití národa. Na ní dále navázali ostatní vystupující. Témata bezpečnosti a hrozby války pojednal vojenský analytik Ivan Kratochvíl, europoslankyně Kateřina Konečná seznámila přítomné se situací v EU, roli Evropského parlamentu a načrtla také

možnosti, jak se dostat ze současné krize, kterou evropský integrační projekt prochází. Na ní hbitě navázal zástupce Slovenska, poslanec slovenského Smeru – sociální demokracie, Luboš Blaha. Lenka Procházková se od úrovně evropské vrátila k národní a představila svůj sen – projekt národní školy. O závěrečné odborné slovo se postaral slovenský ekonom, člen Slovenské akademie věd, Peter Staněk, který se ve svém příspěvku věnoval roli moderních technologií na společnost. Diskuse po obědě se protáhla, takže měl seminář téměř celodenní charakter.

Videa budou brzy k dispozici, odkazy najdete na našem webu i facebooku. ◀

▶ <https://www.youtube.com/watch?v=rKv4UjEPXA8&feature=youtu.be>



NOVÉ PENÍZE PRO NOVÝ ŽIVOT

Monetární konference Nové peníze pro nový život měla dramatický začátek. Přestože jsme provedli objednávku prostor Magistrátu již v polovině června, teprve dva dny před konferencí jsme se dozvěděli o problémech a o tom, že si Magistrát chce za prostory účtovat částku v řádu desetitisíců. Během jednoho odpoledne se částka vyšplhala z 36 000 na více než 70 000.

Protože v té době byla již potvrzená účast z celé republiky, zabojovali jsme a s pomocí přátel na DTJ Santoška, kde jsou někteří z nás členy, se nám podařilo v rekordní době získat jiný prostor.

Konference se v sobotu 10. září uskutečnila a měla úspěch. Dorazilo téměř 50 zájemců o problematiku peněz z celé republiky. Krásné počasí umožnilo využít areál DTJ i k posezení venku, což atraktivitu konference spolu s její vynikající odbornou úrovní ještě zvýšilo.

VYSTOUPENÍ NA YOUTUBE

Filozofický úvod obstaral prof. Šmajš, který dorazil až z Brna, po něm vystoupila Ilona Švihlíková s aktuálními informacemi o vývoji na finančních trzích, včetně objasnění role centrálních bank, Květa Lauterbachová, hlavní iniciátorka konference, pohovořila o podobě peněz a o nutnosti měnové reformy, která je dále shrnuta v Manifestu z konference. Odpolední blok se věnoval tématům bezúročných peněz, expertnímu poli pro Adama Votrubu, který k tématu sepsal i knihu (která byla na místě k dispozici), Radka Dudová z Akademie věd ukázala na problémy související s péčí a platbami za ní, Miluš Kotišová se podělila o zkušenosti s monetární reformou z Kostariky – u nás téma neznámé, ale nesmírně inspirující. Na závěr Květa Lauterbachová přečetla Manifest, který se bude věnovat osvětě a propagaci nutné měnové reformy.

Prezentace vystupujících již brzy najdete na webu, prozatím se ovšem můžete podívat na kompletní záznam z konference, včetně Manifestu na našem youtube kanále.

Oceníme ty, kteří se budou chtít k Manifestu připojit a spoluorganizovat akce v regionech. Dejte nám vědět!

ODKAZY

► https://www.youtube.com/channel/UC9_9XaeYPtTFpvbDL2HqYVg



VZPOLIRA MALÝCH PROTI DEPRIVANTŮM



► František Koukolík

Optimismus – ale stejně tak i pesimismus – plyne z nedostatku informací, prohlásil na závěr svého vystoupení na přednášce „Proč lidé válčí“, kterou AZ uspořádala 22. září v pražském KC Prádelna, neuropatolog František Koukolík. Reagoval tím na poměrně deprimující pocit, který přiznali mnozí z posluchačů po jeho výkladu, kdy vyložil psychické základy mocichtivosti a agrese, a po diskusi, v níž uvedl, že proti agresivním mocným lze

o opatření komplikující válčení, zbrojení, obchod se zbraněmi, proválečnou manipulaci s lidmi. Zdůraznil, že psychické předpoklady jsou pro válku a válkychtivce důležité, nutné, ale nejsou dostačující. Aby dospěly k realizaci, musejí být pro to příznivé i společenské podmínky. A, jak po vystoupení přiznal v kuloárech, právě v systémové změně, kdy mocenské tzv. elity nebudou dorůstat až přes kritickou mez, která je naplňuje opojnou mocí a dává jim i politické, ekonomické a informační

sepisovat petice, demonstrovat, organizovat přednášky, ale to je asi tak vše. Konání přednášky však, a sám to potvrdil, je ale projevem jeho přesvědčení, že proti válce je možné a je třeba se stavět, varovat před ní, připomínat důsledky, upozorňovat na příčiny, snažit se

páky k vedení válek, vidí možnost, jak riziko válek podstatně zmenšit.

Úvodem představil příčiny válek, řadí k nim jak vnitřní psychické, genetické, kdy jde o „evoluční znak chování“, tak sociokulturní, ekonomické či ekologické podmínky společnosti. Válčení, jak sdělil, zvyšuje mezigenerační inkluzivní zdatnost lidí a skupiny, přináší emoční zisk, úlevu, nebo naopak stres, zlepšuje sociální postavení, přináší různé zdroje a zvyšuje skupinovou soudržnost. Na

lidoopech doložil genetický a společenský základ příčin – lidé stejně jako jejich předci a naši dnešní přímáti bratraci tvoří mocensky hierarchizované skupiny, chováme se teritoriálně, vytváříme sam(i)čí bratrstva (sesterstva), soutěžíme o zdroje a jsme parochiální (komunitu pojí autorita vůdce). Připomněl již pravěké

masakry odhalené archeology, včetně desítek dětí, těhotných žen, výskytu brutality a kaniibalismu atd. – kulturní a genetické dědictví, které si neseme.

NARCISMUS ROSTE

Koukolík konstatoval existenci mocenských pyramid s mocenskou elitou na vrcholu. Elita sestává z malého množství lidí, obvykle velmi bohatých, jejichž biopsychosociálním prostředím je majetková a mocenská nika (včetně rodinných, klanových vztahů). Základnu pyramidy

tvoří valná část obyvatel s malou či zanedbatelnou mocí. Mocenská pyramida, jak dodal, je důsledkem vynálezu

vlastnických práv, k němuž došlo asi 10 000 lety jako k jednomu z důsledků zemědělství. Moc, kterou charakterizoval jako možnost jiné přinutit konat něco proti své vůli, lze prozrazovat agresí či, a to levněji,

Prádelna
komunitní centrum
při ZŠ a MŠ Grafická, Praha 5 - Smíchov

manipulací. Zdůraznil, že mocenská elita svoji niku brání a rozšiřuje; válka pro ni může být vysoce adaptivní – jako nástroj k prodloužení žití a ke zlepšení podmínek pro potomstvo. Na



úspěšné válce tak mocenská elita vydělá – moc, teritorium, majetek, zdroje.

Zabýval se rovněž teoriemi systémových příčin vzniku války. Zmínil např. teorii mocenské rovnováhy, při jejímž porušení roste riziko války, jí podobnou teorii mocenského přechodu s preventivními či následnými válkami, teorii obětího beránka pro manipulaci davů a formování proválečné psychózy, teorii společného nepřítelů, či teorii falešného sociálního vědomí.

Dále neuropatolog rozebíral

mocenskou posedlost, jež je dána strukturou osobnosti, mocenskou závislostí, osobními a skupinovými sebeklamy, iracionalitou a stupiditou (nerovná se hlouposti). Podtrhl, že nemá na mysli kriminální psychopatii (tou trpí 1 % populace), ale daleko rozšířenější psychopatii sociálně úspěšnou, sociálně obratnou či neúplnou. Doložil ji zkoumánými VŠ studentů a jejich antisociálních, psychopatických a prosociálních rysů, které odhalily převahu egoistických postojů. Dle něho takovéto myšlení a cítění spojené s narcismem v posledních 30 letech významně roste; lidé reagují na realitu preferující osobní úspěch, čelí konkurenci, staví svoji osobu a život do čela svého myšlení a konání, kupř. i podvádějí, neboť jsou též oklamáváni. Jak Koukolík prohlásil, „kapitalismus podporuje podvodu, pokud ho neregulujete“, a dovedl, že společnost podvodů je psychopatická. Na to navázal rozbořením nacistických komand Einsatzgruppe, likvidujících židy, komunisty apod. Uvedl, že jejich členové vesměs nebyli psychopati, značná část velitelů měla VŠ vzdělání, dok-

toráty – charakterizovaly je ale opakované násilnictví, obsedantní ideace (vyčišťování), perseverace, snížená afektivní reaktivita, nadměrné nabuzení, rychlá habituace, disociace, závislost na skupinovém sociálním prostředí, skupinová psychická infekce a přitom současně měli nedotčené centrum řešení problémů, jazyk a paměť. Největší potíž prý činilo velitelům potlačení jakéhokoli vztahu vojáků k obětem, k čemuž využívali dehumanizaci obětí, na kterémžto poli se činila i nacistická propaganda přirovnávající protivníky ke zvířatům, hmyzu apod. Jeden z nejbrutálnějších osvětimských zločinců tak proto mohl být po válce oblíbeným ošetřovatelem v nemocnici...

OBJASNĚNÍ STUPIDITY

Koukolík přirovnal mocenskou posedlost k závislosti na alkoholu a drogách. Kromě osobních sebeklamů k ní přispívá kognitivní disonance – psychologický mechanismus, kterým je

v mozku jeden ze dvou neslučitelných názorů potlačen, aby byla obnovena duševní rovnováha. Takže kupř. zastáncům nějakého názoru se nejenže jeví rostoucí míra souhlasu s ním ve společnosti jako potvrzení jeho pravdivosti, ale ani jeho vyvrácení realitou pro ně neznamena

KOUKOLÍK PŘIROVNAL MOCENSKOU POSEDLOST K ZÁVISLOSTI NA DROGÁCH.

ho opustit. Ba naopak je lze další manipulací v něm ještě více utvrdit. Dalším fenoménem je skupinový sebeklam, hloupost, stupidita, již propadávají členové velmi soudržných skupin, když snaha po jednomyslnosti překoná i motivaci ke střízlivému hodnocení věci a možnost jednat jinak. Řečník na to navázal náčrtem funkce a vlivu propagandy, když přiblížil na výroku Karla Roveho, někdejšího poradce G. W. Bushe, že oni jako vedení USA vytvářejí no-

vou realitu, kterou ostatní sice mohou racionálně zkoumat, ale nikoli ovlivnit. Koukolík dále upozornil, že rozhodování o válce může být i iracionální (rozhodování má vždy tuto složku). Tehdy je válka vedena třeba z náboženských důvodů nebo z pocitu mravního příkazu a nehledí se na lidské a jiné ztráty, na jiné možnosti řešení, byť i třeba ekonomicky výhodnější. Pak přešel k objasnění stupidity a úvodem vyložil, co je schéma – vrozený nebo naučený poznávací a rozhodovací program jedince či skupiny, který významně ovlivňuje způsob poznávání a citového prožívání. Adaptivní schéma stojí na dosavadním poznání a

vě proto stupidita není hloupostí, retadací, nevědomostí, omylem nebo ignorancí, nýbrž jednáním dle schématu, takže jí mohou propadnout lidé i velmi inteligentní či mocní, kteří přestanou patřičně vnímat, poznávat a zpracovávat informace. Jde vlastně o selhání zpětné vazby, o neschopnost sladit poznatky z fyzikálního prostředí s odměnami a tresty z prostředí sociálního, o lpění na tradiční, obvyklé metodě, přestože selhává.

363 TISÍC MRTVÝCH

Koukolík se potom zaměřil na stávající rizika světa (dle vyhodnocení OSN): růst populace, klimatická změna, likvidace půdy a vody, snižování biodiverzity, hlad, bída, znečištění, rostoucí ekologická stopa a neudržitelná, „iracionálně nerovnoměrná“ distribuce bohatství a moci. Jak sdělil, již léta jsou předpokládány (mj. již koncem 70. let byla prognózováno zaplavení Karlína povodní v důsledku

změn klimatu), leč politici je ignorují, zvláště kvůli souběžné „mantře“ - ekonomickému růstu. Zabírána je orná půda a pastviny, jsou káceny lesy (mizí v Amazonii a Africe, přírůstek v Evropě to nevyrovná), z míst hladu a bídy počíná migrace obyvatel (2,2 – 2,6 mld. lidí žije za méně než 2 USD denně). Neuropatolog podtrhl, že až na výjimky byly všechny srážky v dějinách, počínaje Asyrskou říší přes 4. knihu Mojžíšovu či genocidu Arménů Turky po rozbití Jugoslávie, provázeny genocidou národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou. Připomněl rovněž nacistické konečné řešení židovské a české otázky. Ohledně zbrojení zopakoval poučku, že pokud prostředky destrukce převyšují prostředky produkce, pak kontrola prostředků destrukce přináší nepřekonatelnou výhodu nad protivníkem. Učinil též krátký přehled o zbrojních nákladech států a o jaderných zbraních ve světě a jejich (mož-

ném) užití včetně exploze bomby o síle 400 kt nad Prahou, která by usmrtila ihned 363 tis. lidí a zraněno by bylo 417 tis., což neuropatolog označil za situaci naprosto nezvládnutelnou. Mezi zbraně zařadil i masovou migraci, přičemž ukázal na doktorskou práci z r. 2010, která užití řízené masové migrace rozebírala s mottem, že nejlepší zbraň je ta, kterou zmanipulujeme nepřítele tak, že se postupně zničí sám, aniž by to zprvu tušil.



RIKOVAT DO VÁLKY S NADŠENÍM

V diskusi Koukolík popsal současnost jako stav „vysokého rizika menšího válečného konfliktu někde o zdroje, který může, ale nemusí obratem ruky přerůst do lokálního nukleárního, případně i globálního konfliktu“. Dějiny lidského druhu má za dějiny válek a genocid – za zhruba 5000 let lidstvo neválčilo prý jen asi dvě

EXPLOZE BOMBY O SÍLE 400 KT BY USMRILA IHNED 363 TISÍC LIDÍ.

zkušenosti. Může se ale změnit v maladaptivní, které nereaguje na nové skutečnosti. A prá-

nebo tři stovky let. Proto považuje působení promírově nahládných lidí za málo efektivní, neboť mocenské elity válčí o zdroje a moc bez ohledu na přání ostatních lidí, kteří vystupují v dějinách a válkách jako „kanonenfutr“. Vzpomenul jak Němci, Francouzi, Britové a další – krom Čechů – s nadšením rukovali do 1. světové války a třeba Britové až do r. 1916 si vystačili jen s dobrovolníky. Tehdy si lordi pomohli masovou manipulací – rozdáváním husích per, symbolu zbabělosti těm, kteří na frontu nechtěli.

Koukolík souhlasí s názorem, že k ukončení válek vedlo vyčerpání zdrojů jednoho či obou účastníků, neplatí to však už pro jaderné střety. Po nasazení 100 pum hirošimské velikosti (jedna atomová ponorka však může nést až 288 hlavic řádově silnějších) kupř. mezi Indií a Pákistánem by prý následoval jaderný podzim se zastřením severní polokoule, kdy by zde mrzlo ještě v červnu, takže výsledkem by byl hladomor.



V AMERICKÉ POLITICE SE NĚKDO ZBLÁZNIL

Promírově založení lidé mohou dle Koukolíka proti válce a válkychtivé elitě dělat jen málo – petice, demonstrace, vydávat knížky apod., neboť jsou považováni elitami a vojevůdci za „žvatlající vrstvy“, které protiválečnými aktivitami prý jen ztrácejí čas. Snahou o změnu sociopolitického systému dotyčný riskuje život, neboť mocenská elita nemá ráda, když někdo narušuje její niku, varoval neuropatolog. Přitom nezástává představu, že by středoevropští mocní nestihli při vypuknutí války dojet do svých švýcarských bunkrů – mají totiž díky selektivnímu šíření informací ty potřebné včas. Běžný lid je přitom průběžně zpracováván médií, aby věděl, co si má myslet a cítit – aby necítil to, co si mocní nepřejí. Geostrategický význam ČR na základě posledních 200 let shledává jen v tom, zda zde bude mít jedna či druhá strana vojenské základny či nikoli a jejich neexistence nebo vyklizení nic



nezaručuje, neboť druhá strana je připravena naše území obsadit či zamořit, aby jej protivník nemohl využít. Vyhovující stav velmocenské rovnováhy nyní je narušen, poněvadž USA oslabují a Čína posiluje – „nechápu současné americké politiky, myslím, že se tam někdo zbláznil – doslova – a že jsou pod halucinacemi pana Brzezinského a snad Rumsfelda a Wolfovitzze,“ prohlásil mnohaletý neuropatolog. Mírových 70 let po 2. světové válce si vysvětluje tím, že další světovou válku nepovažovaly mocenské elity po desítky let za přínosnou, leč nyní riziko kvůli

posilování iracionality (např. v ideologii islamistů) roste. Podporuje promírové akce, byť už jen z psychohygienického hlediska, že účastník sníží svoje nervové tenze, ale dnes nevidí podobné masové akce, jako byly v 60. letech protijaderné demonstrace a pochody. Odmítl, že by válka byla nevyhnutelná, ale posledních 25 let výrazně rostou rizika jejího vzniku. Vyvrátil rovněž názor, že by řešením mohlo být zabití válkychtivého vůdce, neboť ten je jen vrcholkem pyramidy vyrůstající ze sociálněekonomického podhoubí. ◀
(kru)

ROSTE ZÁJEM O MÍROVÉ AKTIVITY NEBO NEBEZPEČÍ DALŠÍCH VÁLEK?



Po Slavnosti Haló novin, na které se kromě voleb hodně mluvilo i o bezpečnosti a úsilí o zachování míru, pořádal Strana demokratického socialismu a nakladatelství Futura konferenci Lze zabránit válce? se dvěma oddělenými panelovými diskusemi 1. Evropská bezpečnost bez NATO? a 2. Co zmůže veřejnost? A co mohou

politici. Už podle tří otazníků v názvech je jasné, že v této oblasti je víc otázek než jasných, jednoznačných a souhlasných odpovědí.

BOMBOMETČÍK HAVEL

K první části: Do roku 1949 se svět a v něm samozřejmě Evropa obešly bez Organizace severoatlantické smlouvy (NATO).

A teď dostatečně jasně vidíme, že s ním nejsou ani bezpečné, ani víc mírově spolupracující než dřív. Bez NATO chtěl ještě nejméně do roku 1991 mít severní Atlantik, Evropu a naši zem i Václav Havel, jeho pozdější zastánce a pověstný humanitní bombometčík. Sliby o souběžném rozpuštění s Varšavskou smlouvou a nastolení situace bez vojenských bloků se nenaplnily – kým? No přece těmi, kteří ty sliby jako lákadlo do náručí jimi představovaného pojetí světa dali.

Není důvod, aby to bez NATO nešlo i dál. Argument, že musí být něco místo něj, zvláště pokud se myslí „něco“ podobného, neobstojí. Žádoucí je jiné pojetí bezpečnosti, ve kterém by vojenská složka byla tou nejmenší, pokud vůbec nějakou, a důraz byl kladen na diplomaticko-smluvní základ a na vnitřní a vnější politiku jednotlivých států a jejich vzájemně zaručované a dosahované společné mírové soužití bez masového ničení lidských životů,

mrzačení, nesmyslné vynakládání prostředků, vývoje a výroby zbraňových systémů, ničení hmotných a kulturních statků, morálních hodnot. To všechno totiž vede, nejméně v postižených oblastech, k návratu do bídy, hladu, primitivismu i tam, kde se už zdály být dlouhodobě minulostí. Jde i o jiné pojetí, než jak jsou dosud chápány neutralita nebo nezúčastněnost – o pojetí založené spíše na spolupráci než na konkurenci a soupeření, na snižování výdajů na armády a zbrojení a na podporu přátelství a solidarity mezi lidmi, národy, státy i světadíly.

NATO JDE NA TO

Aby se takové představy měnily z pouhého idealismu a navič ve skutečnost, to je právě prostor pro každého z nás, pro





politiku politických stran i států a mezinárodních i nadnárodních organizací. NATO takové nebude – to lze tvrdit s jistotou, a to i přesto, že jeho zakládající dokument hned na svém začátku mluví míru a mírovém řešení sporů jako o základním přístupu. Mezi účastníky konference patrně nebyl ani jeden, který by si přál pokračování NATO a účasti naší země v něm.

Z druhé strany jednotlivců, rodina, obec nejsou schopni zabránit válce, zbrojení, válečnické psychóze a výrobě nepříteli

tele za každou cenu i tam, kde není, což dnes znovu postihuje nebezpečně mnoho lidí i u nás. Není ani snadné cokoli z toho ukončit. I v probíhajících válkách vidíme – díky moderním sdělovacím prostředkům často bezprostředně, „živě“ – nejen mrtvé, ale i zoufalé a bezmocné na troskách nejen jejich majetku, měst, ale i na troskách jejich životů. Že to tak nemusí být, bychom měli vidět nejen v situacích, kdy už všechno, co šlo, bylo pobito a rozbito, kdy poražený a často ani vítěz už nemají co nasadit a příměří nebo dokonce mír jsou nutným východiskem pro zachování dalšího života, ve kterém o rozvoji a podmínkách, jaké byly před válkou, lze nadlouho jen snít.

JEDNOTLIVÁ VYSTOUPENÍ

Na toto téma hovořili ze svých pohledů Lubomír Ledl (SDS), Pavel Petkov (Českomoravský slovanský svaz) a Václav Exner (KSČM, AZ) - panelisté 1. bloku. I když pohledy nebyly totožné, na jednom se všichni shodli: Nikdo z „obyčejných“ lidí války nepotřebuje, naopak, je třeba udělat vše pro to, aby nebyly!

Druhá část konference, kde byli panelisty poslanec za KSČM a místopředseda ÚV KSČM Jiří Dolejš, Václav Novotný z Ne Základnám a redaktor Haló Novin Roman Janouch, se zabývala tím, co konkrétního mohou a mají pro zachování míru dělat sami lidé, a co by měli udělat politici.

Václav Novotný popsal konkrétní aktivity, které NeZa, tato výrazná občanská iniciativa, koná - obrací se na politiku, tj. na vládu, Parlament, poslanecké kluby jednotlivých stran, i jednotlivé politiky. Na příkladu průjezdů i cvičení amerických vojáků na našem území dokumentoval to, že vláda občany neinformuje řádně a pravdivě, koná bez schválení těchto svých kroků Parlamentem. Konstatoval, že v současné době pouze Poslanecký klub KSČM je ochoten na podněty reagovat.

Jiří Dolejš informoval o tom, jaké postoje KSČM k jednot-

livým problémům zaujímá, jaké konkrétní kroky koná či navrhuje, není toho málo – a hlavně KSČM je ve shodě se zaměřením této konference.

Roman Janouch se zaměřil nejvíce na dění kolem imigrační krize, což je téma, které společnost rozděluje. To se projevilo i v následující diskuzi, která ukázala, jak důležité je pro občany její správné řešení.

VÁLKA JE VŮL

I když se v diskuzi projevilo, že účastníci mohou mít a mají různé pohledy na jednotlivé problémy,

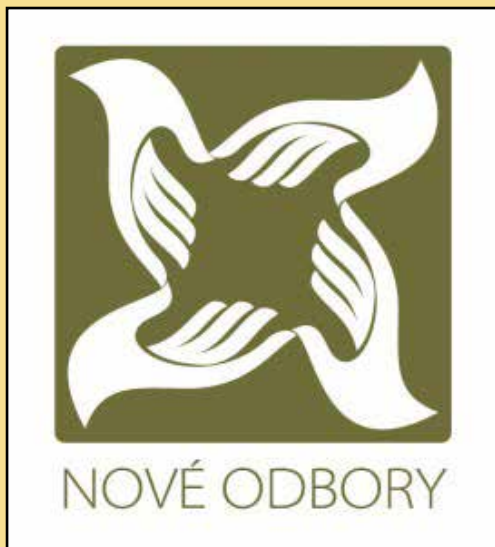
všichni se shodli na tom, „že válka je vůl!!!“, je třeba využít všech možností, aby k ní nedocházelo, všichni máme možnost k tomu svým dílem přispět a máme právo

žádat to i od všech politiků, které bychom všichni měli vybírat právě také s ohledem na jejich postoj k míru a válce. ◀



VZNIKÁ SVAZ NOVÉ ODBORY

(TISKOVÁ ZPRÁVA)



Na odborovou scénu vstupuje nové uskupení, jehož posláním je bořit tradiční stereotypy ve vnímání odborové práce. Svaz Nové odbory je moderním subjektem, který plně reflektuje problémy a požadavky doby. Svou činnost nebude omezovat výhradně na odborářská témata, neboť pohlíží na sociální, ekonomické a politické dění synergicky a hodlá se stát významným hybatelem společenského hnutí.

Prioritou Svazu Nové odbory

je boj proti prekarizaci práce, zápas o rehabilitaci pracovní síly a snaha o vytvoření důstojného postavení pracujícího člověka bez ohledu na jeho národnost, pohlaví, věk, kulturní a náboženské vyznání, orientaci a státní příslušnost. Svaz považuje všechny pracující za rovné se stejnou potřebou ochrany a pomoci.

„Příspěvkem Svazu Nové odbory k problematice nerovných podmínek pracovníků je založení Odborové organizace Individuálních členů Svazu Nové odbory,“ vysvětluje předseda Svazu Nové odbory Jaroslav Juryšek a dodává: „Členem této organizace se může stát každý občan. Není podstatné, zda je zaměstnancem, studentem, nezaměstnaným, seniorem nebo osobou samostatně výdělečně činnou. O členství mohou požádat rovněž zahraniční pracovníci, bez ohledu na to, v jakém oboru působí a jakou formu má jejich dohoda se zaměstnavatelem.“

Svaz je otevřený všem, kteří souhlasí s Programovým prohlášením a splňují podmínky dané Stanovami, které, mimo jiné, stanoví, že členem Svazu jsou výhradně právnické osoby, přičemž se nemusí jednat výhradně o odborové organizace a svazy.

„Svaz Nové odbory preferuje spolupráci na bázi názorové platformy, která zahrnuje široké spektrum spolupracujících subjektů. Tato platforma není vymezena pouze odborovými organizacemi, ale je otevřená rozmanitým organizacím, které se zabývají tématy zohledněnými v Programovém prohlášení,“ přibližuje fungování svazu jeho místopředsdkyně Xenie Kaduchová.

Svaz je budován zdola na principech demokracie, rovnosti a solidarity. Nedílnou součástí jeho působení jsou aktivity na poli právní pomoci, ochrany a

bezpečnosti zdraví, sociálního zajištění členů a rovněž poskytování benefitů.

„Svaz Nové odbory zajišťuje pro své členy kvalitní právní servis a rovněž služby a servis v oblasti Bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, Požární ochrany a Ochrany životního prostředí,“ vypočítává aktivity svazu člen předsednictva Michal Kovář. „Součástí aktivit ve prospěch našich členů je Sociální fond, který zajišťuje pomoc při životních událostech a široké portfolio benefitů, které je

výrazem snahy Svazu Nové odbory o maximální péči o své členy.“

Zakládajícími členy Svazu Nové odbory jsou odborové organizace Pila Ptení, Pila Paskov, Etimex Hranice, Kovo Zábřeh a Iniciativa Nové odbory,

z.s. Svaz byl 1. července 2016 zapsán Rejstříkovým soudem v Brně s datem vzniku 29. června 2016 pod spisovou značkou L 21862, s přiděleným IČ 052 14 874, jako odborová organizace a organizace zaměstnavatelů. Sídlo svazu je v Ptení. ◀

Xenie Kaduchová



SPORTOVNÍ HRY DTJ V PROSTĚJOVĚ



s pozdějším vítězem Martinem Lučanem (DTJ Hradec Králové - viz. www.pinec.cz), bývalým hráčem 1. ligy mužů, a v současnosti 241. hráčem v žebříčku ČR...

Sportovalo se i ve volejbale a beach volejbale, kuželnách, střelbě, plavání, branném závodě, nohejbale, kuželnách, florbalu, crossfitu, badmintonu, atletice, tentokrát ovšem bez naší účasti. Z časových důvodů je bohužel nebylo možno sledovat ani pasivně.

Celkově se akce vydařila, počasí bylo nádherné, stejně jako areál se spoustou hřišť a koupališť. I předsedkyně DTJ Santoška, paní Gabriela Kalábková, hodnotila naši reprezentaci vzhledem k minulým ročníkům jako úspěšnou.

Lidé z DTJ byli velmi milí a přátelští. V sobotu večer nás nenápadně navštívil i premiér Sobotka, který má na obnovení DTJ po roce 1989 velkou zásluhu.

A ještě otázka na závěr: Víte, kde se budou konat hry příště? Ano, hádáte správně - v roce 2017 bude všesvazové hry pořádat „naše“ DTJ Santoška :-)<

AZ se počátkem září zúčastnila sportovních her Dělnických tělovýchovných jednot (DTJ) v Prostějově. Hry měly překvapivě vysokou úroveň – několik účastníků totiž reprezentuje své oddíly ve vrcholových soutěžích (okresních, krajských i celostátních) – např. ve stolním tenise a boxu (práve z Prostějova jsou mistři republiky).

Spolu s kolegy z DTJ Santoška jsme se zapojili do klání v tenise, stolním tenise a petanque. Největších úspěchů jsme dosáhli v petanque, kde se náš tým probojoval do první desítky, přestože nastoupil až do druhé půlky turnaje a byl za to penalizován. Později jsme nastoupili díky účasti v dalších sportech (všechny disciplíny probíhaly současně).

Dalším úspěchem byl postup Františka mezi nejlepších 16 stolních tenistů a jeho prohra



CO ZNAMENÁ DTJ!

DTJ vznikaly na přelomu 19. a 20. století odštěpením ze Sokola, sdružovali se v nich sociálně demokraticky orientovaní dělníci z továren a aktivně zde trávili svůj volný čas, případně se angažovali i politicky.

Za německé okupace byly DTJ centry protifašistického odboje, po roce 1948 byly zlikvidovány, respektive začleněny do sjednocené tělovýchovy.



Někteří z členů AZ jsou zároveň členy DTJ, převážně hrají kuželky nebo petanque. V prostorech DTJ lze pořádat i různé zajímavé akce, např. se tam nedávno konala i naše monetární konference, o níž pojednává další příspěvek v tomto Zpravodaji. ◀

VÍCE O DTJ:

▶ <https://cs.wikipedia.org/wiki/DTJ>

SEZNAM JEDNOT V ČR:

▶ <http://www.sdtj.cz/jednoty2/>

TO NEJLEPŠÍ Z PARTICIPACE

Pro přátele zaměstnanecké participace na vlastnictví společností je britský model velice inspirativní, protože je vyladěn dlouholetou praxí. Jenže teď do toho udeřil Brexit a vláda premiérky Theresy Mayové jej chce trochu odstínit sérií nových sociálních a ekonomických reforem. Nabízí je pod lákavou visačkou Lepší Británie.

Samozřejmě, že lepší svět je možný, ale je třeba sáhnout do té správné krabice s nápady, kterou obvykle konzervativci nevlastní. Britská Asociace zaměstnaneckého vlastnictví EOA, která stojí před svou listopadovou výroční konferencí, proto nabízí příklady toho, kde se život opravdu zlepšuje, protože se tam daří participaci. Obsahuje to pravidelná výroční studie s hodnocením 50 nejvýznamnějších britských podniků se zaměstnaneckým vlastnictvím, zpracovaná poradenskou firmou RM2.

► <http://www.rm2.co.uk/resources/ea-top-50/>



Employee Ownership
Association

The voice of co-owned business

Jejich první charakteristikou je, že mají rychlejší růst produktivity než podniky, kde zaměstnanci nemají podíl. EOA konstatuje, že zatímco britská premiérka teprve hledá řešení pro „dlouhodobý problém produktivity“, padesátka nejvýznamnějších britských společností se zaměstnaneckým vlastnictvím zaznamenala mnohem vyšší roční přírůstek produktivity, než měly společnosti bez participace. To po-

mohlo zvednout jejich tržby o pozoruhodných 6,3 procenta na úroveň 22,6 miliardy liber.

Studii se můžeme věnovat jinudy, teď stojí za pozornost jednička této padesátky. Za nejlepší participativní společnost byla znovu označena – řekněme družstevní – John Lewis Partnership. Má bezmála 90 tisíc partnerů tvořených zaměstnanci velké maloobchodní sítě. S ročními tržbami 11 miliard liber je zdaleka největší z

uvedené skupiny a zároveň má postavení průkopníka, který dokazuje, že to prostě jde.

► <http://www.johnlewispartnership.co.uk/about.html>

Zakladatel John Spedan Lewis vymyslel už roku 1928 systém, ve kterém se pokusil propojit svoji obchodní úspěšnost ve velice tvrdém konkurenčním odvětví s demokratickým řízením, ve kterém dostává slovo každý ze zaměstnaneckých partnerů. Partnerství, které vzniklo v těžkém čase krize, kdy se družstevní principy – i v Československu – prověřovaly ohněm, pak uspělo a rostlo. Prvních deset obchodů bylo propojeno do sítě roku 1937 a dnes už jich je 300, od malých hokynářství a supermarketů až po velká prodejní centra. Část potravinářského sortimentu přitom mají z vlastní farmy. V Česku bychom našli jistou obdobu v družstevním Konzumu Ústí nad Orlicí, jak jej rozvíjí ředitel Miloslav Hlavsa.

Na jejich webu najdeme taky

základy strategie. Není to raketová věda, spíš sumář poctivé práce a spravedlivého dělení výnosů:



► Theresa Mayová

Posilování značky a využívání růstových příležitostí se opírá o zlepšování nabídky i pověsti u zákazníků a otvírání nových prodejen v růstových oblastech, takže podíl JLP na trhu vytrvale roste.

Lepší pracovní místa a vyšší výkonnost partnerů (zaměstnanců) jsou patrné na zvyšování produktivity, tržeb a podílu zisku na partnera, protože spokojenější partner má radost z práce a poskytuje společnosti víc. Nadprůměrné výkonnosti odpovídá i mzda nad oborový průměr.

A nakonec ty peníze, finanční udržitelnost. Rostoucí ziskovost

dovoluje společnosti investovat víc do partnerů i zákazníků. Společnost zároveň pečuje o budování solidních finančních rezerv (resilience), po kterých lze sáhnout, kdykoliv se objeví nějaká příležitost.

A to je celá strategie. Jak prosté, milý Watson, říkají při takové příležitosti Britové.

Vraťme se ještě k situaci v rozrušeném Spojeném království, které Brexitem ohlásilo spíše potřebu zásadních domácích změn.

„Volání veřejnosti po změně nikdy nebylo větší,“ říká Deb Oxley, šéf britské neziskové Asociace zaměstnaneckého vlastnictví EOA. „Je tu volání po spravedlivějším, transparentnějším a mnohem inkluzivnějším podnikání.“ Jak uvádí, organizace vlastněné zaměstnanci mají jedinečnou šanci vyjít vstříc očekávání veřejnosti nejen v oblasti podnikání, ale s rostoucí konkurenceschopností se mohou lépe prosazovat i ve prospěch ve společnosti a obce, ve které žijí.

„Zaměstnanecké vlastnictví vychází z toho, že základy úspěchu je třeba hledat v lidech a že úspěch podnikání

stojí na spravedlivém odměňování zaměstnanců a na tom, že všem je nabídnut reálný podíl na budoucnosti společnosti,“ shrnul.

Poukázal zároveň na ekonomické odlišnosti participace, na kterých je postavena její větší schopnost odolávat kri-



zím. Podniky s určitou mírou zaměstnanecké spoluúčasti se lépe přizpůsobují a nejsou zmitány nevypočitatelností změn prostředí. Je to proto, že zaměstnanci jsou ochotni respektovat změny konjunktury, pokud zůstávají dodržovány základní hodnoty spoluúčasti.

EOA se rozhodla přistoupit vstřícně k reformním návrhům premiérky Mayové, protože je interpretuje jako další vládní podporu zaměstnanecké spoluúčasti. Nebo se spíše snaží využít příležitosti a tyto principy dále prosazovat. Nabízí je

jako nástroj, který pomáhá obnovit důvěru v podnikání, mohl by občany znovu spojovat a je velice výhodný pro nástup „nové ekonomiky“, zásadních změn, které přináší digitalizace a decentralizace. ◀

(zf)

PROGRAM FINANČNÍHO OBROZENÍ ČESKÝCH REGIONŮ

(PROGRAMOVÝ NÁVRH PRO KRAJSKÉ A SENÁTNÍ VOLBY)

ÚVOD

Rozkvět regionů i okresů umožňuje systém, který zajišťuje, aby finanční zdroje vytvořené v lokalitě byly efektivně používány na rozvoj místní ekonomiky. Při vhodném zasazení do regionální (i národní) architektury pak tato koncepce zisky pro okresy i regiony ještě multiplikuje a má i zásadní národohospodářský význam. A nejen to; kromě přínosů ekonomických a rozvojových tato koncepce generuje i významné hodnoty etické jako např. lokální patriotismus; a v případě, že funguje na principech družstevních, jsou přidány hodnotami i demokracie, solidarita a zodpovědnost.

A přesně takový systém funguje hned za humny ČR v Rakousku, a je zřejmě i jedním ze zdrojů sebevědomé ekonomické i politické suverenity této malé země.

RAKOUSKÝ VZOR

Interesantní a dokonalý model družstevního bankovníctví vznikl přirozeným vývojem v Rakousku a je jím třístupňový systém skupiny Raiffeisen.

Základní stupeň finanční architektury tvoří klasická spořitelni a úvěrní družstva Raiffeisen, kterých v Rakousku (na sklonku roku 2011) působilo 530 (s 1 680 pobočkami). Zaměřují se zejména na retailovou a malofiremní klientelu a poskytují služby svým členům na území celého Rakouska.

Druhý stupeň tvoří zemské banky (Raiffeisen-



**Raiffeisen
BANK**

landesbanken), ty jsou již akciovkami a jejich akcionáři jsou právě ony družstevní Raiffeisenky působící v jejich regionu. Těchto ústavů je v Rakousku celkem osm a jejich funkcí je zejména koordinace a zabezpečování obchodních aktivit a vyrovnávání likvidity družstevních Raiffeisenek, spadajících pod danou oblast. Působí též jako banky pro velkoobchodní klientelu.

Třetí stupeň a vrchol celé bankovní skupiny tvoří centrální banka (Raiffeisen Zentralbank Österreich AG), jejímiž akcionáři jsou logicky jednotlivé zemské banky (Raiffeisenlandesbanken). Centrální banka se zabývá mj. komerčním a investičním bankovníctvím a přijímáním strategických rozhodnutí pro celou skupinu. Druhý a třetí stupeň struktury tedy tvoří akciové společnosti, jejichž akciové podíly vlastní instituce ze struktury o stupeň nižší. Tím je dáno úzké vlastnické propojení v rámci celé bankovní skupiny Raiffeisen.

Centrální banka Raiffeisen je navíc mateřskou společností dceřiné Raiffeisen Bank International AG, jejímž prostřednictvím skupina Raiffeisen působí i na území střední a východní Evropy. Skupina Raiffeisen rovněž vyvíjí aktivity i v jiných oblastech než je bankovníctví (centrální banka Raiffeisen vlastní akcie dalších společností).

Tento systém zabezpečuje, že zisky zůstávají v lokalitě, kde byly vytvořeny a navíc do ní plynou i dividendy z její zemské banky (a nepřímo i z banky centrální).

Ekonomické výsledky, kterých družstevní skupina Raiffeisen dosáhla koncem roku 2011, tedy v době vrcholící bankovní krize, jsou impozantní: Její bilanční suma činila 309,7 miliard eur (8,3 bilionů Kč) a dosáhla zisku 2,539 miliardy eur (68,5 miliard Kč). Naproti tomu akciové a privátní banky působící v Rakousku disponovaly celkovou bilanční sumou jen 255,9 miliard eur (6,9 bilionů Kč) a vykázaly celkovou ztrátu 0,398 miliard eur (10,7 miliard korun). Bilanční suma všech 50 bank působících v ČR činila tehdy pouhých 4,5 bilionů korun...

V Rakousku dále funguje dvoustupňový systém tzv. Lidových družstevních bank, které do roku 1957 měly statut klasických družstev, dnes mají statut družstevních akciověk.. V roce 2011 jich v celém Rakousku fungovalo 67 a provozovaly 471 poboček. Jejich centrální banka Österreichische Volksbanken-AG plní analogicky roli jako 2. a 1. stupeň v případě skupiny Raiffeisen. V roce 2011 měly celkovou bilanční sumu 71,0 miliard eur (1,9 bilionu Kč) nicméně vykázaly ztrátu 1,3 miliardy eur (35,7 miliard Kč).

AKTUÁLNÍ SITUACE V ČR

Finanční systém fungující v ČR byl nastaven na co nejvyšší odčerpání peněz z okresů, regionů i země a jejich odliv do zahraničí formou dividend (a dokonce i outsourcingů). Od vzniku ČR zde působí přibližně 50 bank s bilanční sumou celkem 6 bilionů korun, přičemž banky se síd-



lem v ČR, disponují pouhým 1% z této bilanční sumy. Větší banky provozují i okresní pobočky, nicméně veškeré zisky zde vytvořené mizí v zahraničí; a nyní – za naprostého nezájmu politiků – banky přestávají vyplácet dokonce i úroky z vkladů... Takže se mj. znehodnocují konta místních podnikatelů u poboček těchto bank.

Mimo bankovní sféru a po překonání dětských nemocí začínal v ČR úspěšně fungovat i ryze český sektor spořitelních a úvěrních družstev (kampeliček), jejichž bilanční suma v roce 2013, dosahovala 45 miliard korun a byla adekvátní tehdejší bilanční sumě bank českých vlastníků. A nejen to, zatímco banky v té době poskytovaly úroky z vkladů v průměrné výši 0,9%, kampeličky vyplácely průměrně 2,9%... Nezanedbatelným aspektem byl i počet členů těchto družstev, který v roce 2013 (při 70% nárůstu) dosáhl 70 000 a vznikalo zde zajímavé voličské i levicové hard-core. A patrně i z těchto důvodů je tento sektor – ne nepodobně jako JZD Slušovice – terčem likvidačních akcí správních i legislativních.

Na maximální potlačení lokálních (podnikových, okresních i krajských) finančních aktivit jsou nastaveny i předpisy ČNB. Zatímco euro legislativa požaduje pro založení úvěrní společnosti minimální základní kapitál ve výši 5 milionů eur, ČNB stanovila pro vznik banky základní kapitál ve výši 0,5 miliardy korun!? To samozřejmě vylučuje možnost založení malých okresních či podnikových bank. Výjimku mají kampeličky, pro jejichž založení stačí základní kapitál ve výši 35 milionů korun, takže zde jsou reálné možnosti; podmínkou je ovšem okamžitá novelizace neuvěřitelně diskriminačního, likvidačního a pa-

trně i protiústavního zákona schválená 9. prosince 2014.

„A last but not least“, obrovským stimulem pro realizaci takového projektu je usnesení Evropského parlamentu O přispění družstev k překonání krize (přijaté ve Štrasburku 2. července 2013 na návrh Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku), které vysoce oceňuje výsledky družstevních finančních subjektů v období ekonomické krize a vyzývá evropské politiky k maximální a všestranné podpoře družstevního bankovníctví!

ANALOGICKÝ DRAFT RACIONÁLNÍ KONCEPCE DRUŽSTEVNÍHO FINANČNICTVÍ PRO ČR

Tato koncepce musí vnímat nynější naprosto odlišné historické prostředí od toho, v němž před 150 lety vznikaly rakouské (i české) Raiffeisenky a lidové banky. Tehdy byla např. úplně odlišná a vysoká úroveň solidarity i poctivosti; na druhé straně jsou dnes nesrovnatelné technické přednosti v podobě dopravy a elektronické komunikace.

Raiffeisenky byly reakcí na tehdejší agrární krizi, kdy malorolníci nedosáhli na půjčky bank (např. na nákup osiva), poněvadž neměli čím ručit, a museli si půjčovat od lichvářů. Raiffeisenky zakládali význační členové v obci, kteří za půjčky ručili svým celým majetkem a jejich finanční družstvo fungovalo jako neziskové – veškerý zisk byl vkládán do rezervního fondu.

Lidové (měšťanské) družstevní banky vznikaly z obdobných úvěrových problémů ve městech a zakládali je městští živnostníci. Ručení členů družstva zde bylo omezené. České kampaňky



► František Cyril Kampeliček



měly hybridní formu: vznikaly jako Raiffeisenky, ale přijímaly vklady občanů, jimž vyplácely úroky.

Tím nejvýznamnějším přínosem rakouské koncepce je její třístupňová architektura, která je adekvátní velikosti státu.

Česká republika je handicapována vysokou koncentrací i mocí zahraničních a nadnárodních bank. Tyto banky usilují o maximalizaci svých zisků všemi prostředky a jsou ochotné konkurovat všemi způsoby; zejména zneužitím svého vlivu v oblasti politické a správní. Nezanedbatelný je i dosavadní obskurní přístup ČNB i aktivity a vliv MMF.

Dalším negativním specifíkem ČR je nízká úroveň podnikatelské kultury i ambicí českých podnikatelů; důkazem této skutečnosti je fakt, že z celkového majetku české nefinanční podnikové sféry v hodnotě přes 2,5 bilionů korun, již více než polovinu vlastní zahraniční podnikatelé. V českých rukách zůstaly především malé podniky a živnosti; a právě ony by se mohly stát motorem lokálního bankovníctví

ZŘÍZENÍ KAMPELIČEK

Poněvadž jednou z priorit uvažované koncepce pro ČR je finanční podpora lokalit a regionů, je potřeba stanovit rozsah lokální působnosti základních kampaňek (spořitelních a úvěrních družstev). Kampeliček ve své době navrhoval, aby kampaňky vznikaly v jednotlivých farnostech, což by dnes platilo pro městys či spíše střediskovou (spádovou) obec, a k této úrovni dospěl i historický vývoj v Rakousku.

V roce 1937 fungovalo na území Čech a Moravy přes 5 000 družstevních záložen, které své přebytky vkládaly buď do Živnostenské, nebo Agrární banky. Během německé okupace asi 41% kampeliček zaniklo; v roce 1952 byla všechna finanční družstva zestátněna a změněna ve státní spořitelny.

Logika tvrdí, že ideální formou by bylo zřízení kampeličky v každé obci, čili 4. stupňová architektura. Nicméně realismus, včetně splnění zákonné podmínky oněch 35 milionů základního kapitálu nabádá, že primární spořitelni a úvěrní družstva by měla vznikat na úrovni okresních měst a velkých městysů.

Zakládajícími členy těchto městských kampeliček (mohou jimi být osoby fyzické i právnické) by měli být významní ale i menší lokální podnikatelé (zejména družstva podnikající v lokalitě) i zdejší „patriotické“ spolky (sportovní kluby, divadla spod.) či osobnosti a rovněž přilehlé obce, které projeví zájem.

Právem členství, po složení členského vkladu (momentálně minimum 1 000 Kč), disponuje samozřejmě každý občan ČR. Psychologicky demotivující a diskriminační je pro střadatele legislativní omezení úroků z vkladu na maximálně desetinásobek členského vkladu; a na druhé straně omezení výše úvěru na 30 milionů Kč.

V této fázi je základním předpokladem úspěchu celospolečenská osvěta na úrovni doslova buditelské činnosti, kterou by měli realizovat patriotičtí politikové a patriotické politické strany! Již do počátečních aktivit je vysoce žádoucí zapojení Družstevní asociace ČR, Asociace družstevních záložen a Asociace úvěrních institucí.

ČNB ČESKÁ
NÁRODNÍ
BANKA

KAMPELIČKA,
SPOŘITELNÍ A ZÁLOŽNÍ SPOLEK
v CHOTÝŠI,
ZAPSANÉ SPOLEČENSTVO S NEOBMEZENÝM RUČENÍM.

Z technických záležitostí je jednou z priorit ne-prodlené vypracování stanov.

ZŘÍZENÍ KRAJSKÝCH DRUŽSTEVNÍCH BANK

Současně je nutné s předstihem podnikat potřebné kroky na úrovni jednotlivých hejtmanství, které umožní operativní zřízení budoucích krajských bank, jejichž akcionáři by byli územně příslušné okresní kampeličky. Obrovskou i stupidní překáž-



kou tu však je 8. odstavec v § 1. novelizovaného zákona o spořitelních a úvěrních družstvech:

§ 1 (2) Povolení působit jako družstevní záložna uděluje Česká národní banka družstvu k výkonu následujících činností a) přijímání vkladů od svých členů a b) poskytování úvěrů svým členům... (4) Družstevní záložna není bankou... a její podnikání se nepovažuje za provozování živnosti... (8) Družstevní záložna není oprávněna nabývat přímý nebo nepřímý podíl na základním kapitálu právnické ; osoby, stát se členem, společníkem, akcionářem právnické osoby, či jiným způsobem nabývat vliv na řízení právnické osoby.“

Obchodní společnost – družstvo – je zde evidentně a protiústavně diskriminována vůči ostatním českým obchodním společnostem! A aby toho nebylo málo, tak zákon kampeličkám fakticky zakazuje sdružení se do eurodružstva (evropské obchodní společnosti SCE)... Navrhovateli tohoto zákona byli MMF a ČNB. Zákon byl schválen drtivou většinou poslanců ČSSD a KSČM, takže odborní garanti této legislativy by měli být degradováni až do hodnosti stranických vojínů....

Varianty: Nebude-li šance na prosazení legislativní novely, mohly by mít i okresní kampeličky statut družstevních akciových bank. V takovém případě je ovšem problémem vyřídovací požadavek ČNB na složení 0,5 miliardy základního kapitálu... Řešením by mohla být operativní změna předpisu ČNB, nebo složení 5 000 000 eur (jak požaduje euro legislativa, a jak postupují i Raiffeisenky).

Dalším problémem, jevícím se jako detail, je potřeba operativního zřízení platebních karet, platných v ČR i v zahraničí...

USTAVENÍ CENTRÁLNÍ DRUŽSTEVNÍ BANKY

Bude-li se realizace projektu zdárně vyvíjet, stane se centrální družstevní banka z mnoha hledisek nejvýznamnější českou bankou. V takovém případě bude oboustranně žádoucí i participace státu (ČR již měla jak známo svůj podíl v IPB, který jí byl fakticky ukraden...)◀

František Stočes



▶ Friedrich Wilhelm Raiffeisen

ZDROJE:

Družstevní bankovníctví v České republice a Rakousku (Diplomová práce Michal Král)

▶ https://www.wse.cz/vskp/31324_druzstevni_bankovnictvi_v%20C2%ADcesle_republike_a%20A0rakousku

Spořitelny po farských kollaturách orbě, řemeslu ze svízelu pomohou

▶ http://www.bibliothecaeconomica.cz/library/file/preview.aspx?ID_File=886#preview

Friedrich Wilhelm Raiffeisen

▶ https://cs.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Wilhelm_Raiffeisen

Usnesení Evropského parlamentu O přispění družstev k překonání krize (přijaté ve Štrasburku 2. července 2013). Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

▶ <http://www.europa.europa.eu/press/DocData/DocData.do?DocId=11711&Text+REPORT+A72013022+0+DOC+MVL+V0/CS>

Zákon o kampeličkách – Pomník hanby ČSSD a KSČM!

▶ <http://stoces.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=520044>

Novela zákona o spořitelních a úvěrních družstvech. 23. schůze, 91. hlasování, 9. prosince 2014, 18:27

▶ <https://www.psp.cz/sqw/hlasy.sqw?G=60156>

Rozprava před hlasováním PSP úterý 9. prosince 2014

▶ <https://www.psp.cz/eknih/2013ps/stenprot/023schuz/s023168.htm>

European Association of Co-operative Banks

▶ http://www.eacb.coop/en/cooperative_banks/key_figures/last_key_figures.html



Dobrý den,

měl bych pouze dva menší náměty do diskuse. Myslím si, že by měl Zpravodaj obsahovat více kratších zpráv. Dlouhá pojednání nejsou oblíbená a odrazují čtenáře.

Také bych doporučil zahájit nějakou akci na změnu statutu České televize. Nikoliv hned žádat zrušení koncesionářských poplatků, i když by si to zasloužila, ale upravit nejprve zákonem statut na rozpočtovou organizaci, která by podléhala kontrole. Nyní prý je nekontrolovatelná. Začít nějakou akci zdola. Začít o tom vytrvale mluvit a nenechat je v klidu. Snad se to téma dá dostat i do parlamentu.

Mám tam známé a tam je prý v podstatě každý manažer „podnikatelem na své židli“.

Děkuji, V. Vokoun



Svoje připomínky, názory, komentáře, prosím pošlete na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

KONTAKTY

Web:	www.alternativazdola.cz
E-mail:	info@alternativazdola.cz
Facebook:	www.facebook.com/alternativa.zdola
YouTube:	kanál AlternativaZdola
Zpravodaj:	zpravodaj-az@seznam.cz

Zpravodaj AZ
(září 2016)

**Odpovědný
redaktor**
Karel Růžička

Grafický design a sazba
Michal Černý

Korektury
Suzana Exnerová

**Do tohoto čísla
přispěli:**

Kateřina Vojtíšková, Ilona Švihlíková, Václav Exner, Suzana Exnerová, Xenie Kaduchová, František Stočes, Karel Růžička, Zbyněk Fiala, Petr Drahoš, Michael Polák

Zdroj fotografií
www.freeimages.com